Р Е Ш Е Н И Е
№ 44635

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 57 състав,** в публично заседание на 03.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7438** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявана от председателя на Управителния съвет, чрез юрисконсулт Б. А.. Жалбата е срещу Решение № РД-02-14-1975/27.05.2026 г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г. (РУО на ОПРР). С решението на АПИ е определена финансова корекция в размер на 1 254 656,59 евро с ДДС, представляваща 25 % от безвъзмездната финансова помощ по Договор № 93-ОП21-14/204/17.08.2023 г. към Рамково споразумение № 93-ОП21-14(89)/03.11.2021 г. с изпълнител „Инфра Експерт“ АД. Договорът е сключен по проект BG16RFOP001-7.001-0038 „Пилотна инициатива за свързаност в Югоизточния регион – Подобряване на свързаността на второстепенната и третостепенната пътна мрежа в област Б. с Т. транспортна мрежа за товари и пътници чрез реконструкция на пътища, в т.ч. строителство, реконструкция, рехабилитация и ремонт (основен и/или текущ) на републикански, горски и общински пътища“.

Жалбоподателят поддържа, че решението е неправилно, необосновано и немотивирано, издадено в противоречие с материалния закон и без да са обсъдени доводите от възражението му. По първото нарушение („ограничително изискване“) твърди, че изискването за опит в строителство, основен ремонт, рехабилитация и/или текущо поддържане на улици от градската улична мрежа на градове с население над 150 000 жители е поставено в рамките на оперативната самостоятелност

на възложителя. Според жалбоподателя то е съобразено със сложността на предмета – дейности в Б., град с над 200 000 жители, с интензивен трафик, плътна улична мрежа и множество подземни комуникации, а броят на населението служи като обективен заместител на трудно измерими технически параметри. Сочи, че са подадени четири оферти, което според него доказва липсата на ограничаване на конкуренцията. По второто нарушение („изпълнител, който не отговаря на всички изисквания на възложителя“) поддържа, че текстовете в техническото предложение на „Инфра Експерт“ АД са технически обосновани или представляват несъществени редакционни пропуски, които не обосновават отстраняване по чл. 107, т. 2, б. „а“ ЗОП. Според него отстраняването на „Трейс груп холд“ АД се основава на съществено различни несъответствия, поради което не е налице неравно третиране. Оспорва и наличието на вреда за бюджета на Съюза, както и размера на корекцията като максимален и непропорционален. Иска отмяна на решението и присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк.А., който поддържа жалбата и моли съда да отмени обжалвания административен акт. Моли за присъждане на сторените разноски за платената държавна такса и юрисконсултско възнаграждение
Ответникът – РУО на ОПРР, чрез гл. юрисконсулт Д. К., в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа, че решението е издадено от компетентен орган, в предписаната форма, при спазване на процедурата по чл. 73 ЗУСЕФСУ и в съответствие с материалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Между МРРБ, в качеството на УО на ОПРР, и АПИ е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP001-7.001-0038. Изпълнението му включва дейности на територията на [община], която участва в изпълнението на проекта като партньор по силата на партньорско споразумение. Като възложител [община] е провела открита процедура по ЗОП с предмет „Определяне на изпълнител за строителство, основен ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улиците (в т.ч. участъците от РПМ, попадащи в регулацията на населените места), общинските пътища и техните съоръжения на територията на [община] по две обособени позиции“, уникален номер в РОП 00797-2021-0009. В резултат по обособена позиция № 2 „Обособен район № 9 Освобождение“ е сключено Рамково споразумение № 93-ОП21-14(89)/03.11.2021 г. с „Инфра Експерт“ АД на стойност до 20 млн. лв. без ДДС. Въз основа на него е сключен Договор № 93-ОП21-14/204/17.08.2023 г. на стойност 8 189 797,32 лв. без ДДС, чиито разходи са предявени за възстановяване по проекта.
В раздел III.1.3 от обявлението и т. III.1, раздел IV от документацията възложителят е поставил като критерий за подбор участниците да са изпълнили през последните пет години, считано от датата на подаване на офертата, строителство, идентично или сходно с предмета на поръчката. За „сходно“ е прието: „строителство, и/или основен ремонт, и/или рехабилитация и/или текущо поддържане на улици от градска улична мрежа на градове с население над 150 000 жители и пътища най-малко от общинска пътна мрежа и/или на улична мрежа и пътища с еквивалентни характеристики извън страната“.
По обособена позиция № 2 са подадени оферти от четирима участници – „Инфра Експерт“ АД, ДЗЗД „Битумина ЕИВ К.“, Сдружение „Улици Б. 2021“ и „Трейс груп холд“ АД. Съгласно Протокол № 3 от 25.05.2021 г. на комисията, назначена със Заповед № 1082/28.04.2021 г., Сдружение „Улици Б. 2021“ е отстранено поради липса на доказателства за опита на предложените експерти. „Трейс груп холд“ АД е отстранено поради четири констатирани несъответствия на техническото предложение. Две от тях са, че методът за превантивен

мониторинг е представен обобщено, без обвързване с конкретните елементи на пътната инфраструктура, и че не са посочени срокове за реакция при констатирани повреди. Другите две се отнасят до текстове, несъответстващи на предмета на поръчката – превантивен мониторинг на противохлъзгащо покритие, цветове и осветеност, както и позоваване на инвеститорски контрол и одобрения от „областна администрация“. Техническите предложения на „Инфра Експерт“ АД и ДЗЗД „Битумина ЕИВ К.“ са оценени съответно с 41 и 40 точки. За изпълнител е определено „Инфра Експерт“ АД.

През 2024 г. в рамките на последващата проверка на процедурата УО на ОПРР е попълнил Контролен лист „9-1 Открита процедура по чл. 18, ал. 1, т. 1 ЗОП“ в ИСУН 2020. В него е приел, че критериите за подбор са законосъобразни и не е налице необосновано ограничаване на конкуренцията. Приел е също, че офертата на участника, определен за изпълнител, отговаря на изискванията. Установил е едно съществено нарушение с финансов ефект – незаконосъобразна методика за оценка (чл. 70, ал. 5 във връзка с чл. 2, ал. 2 ЗОП). За него с Решение № РД-02-14-903/17.06.2024 г. е определена финансова корекция от 5 %. Това решение е отменено с Решение № 6440/13.06.2025 г. на ВАС.

През 2024–2026 г. Изпълнителна агенция „Одит на средствата от ЕС“, в качеството на Одитен орган, е извършила проверка на проекта в рамките на одита на операциите (ангажимент ОПРР-ОО-8-2024). В окончателния доклад, по Констатация № 3 „Избор на изпълнител“, Одитният орган е установил по процесната поръчка двете нарушения, предмет на настоящото дело. Препоръчал е на УО да „доналожи“ финансова корекция от 20 % до общо 25 % от разходите по засегнатия договор. В хода на одита УО на ОПРР, с писмо вх. № 04-16-4/20.01.2026 г., е изразил несъгласие и с двете констатации. Относно ограничителния критерий УО е приел, че изискването е обективно обосновано с оглед на обхвата на обособена позиция № 2, която включва главни булеварди, промишлена зона, общински и републикански пътища. Относно избрания изпълнител е приел, че две от четирите цитирани формулировки не са несъответствия, а другите две са несъществени технически пропуски. Приел е още, че положението на „Трейс груп холд“ АД не е сходно, защото неговата оферта не отговаря по същество на минималните изисквания – липсват честота на наблюдение и срокове за реакция. Становище в същия смисъл е дал и партньорът [община]. Одитният орган е потвърдил констатацията.

По сигнал за нередност № 2556, регистриран след окончателния одитен доклад, УО на ОПРР е уведомил бенефициента с писмо изх. № 99-00-6-203(3)/13.03.2026 г. за започването на производство по чл. 73 ЗУСЕФСУ и за правото му на възражение. АПИ е подала възражение с вх. № 99-00-6-203/03.04.2026 г. С оспореното Решение № РД-02-14-1975/27.05.2026 г. РУО на ОПРР е приключил сигнала, като е приел, че са налице две нарушения:

1. По т. 1.1 – „Ограничително изискване“: нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 ЗОП, поради поставяне на критерия за сходен опит, обвързан с броя на населението на града, в който е изпълнено строителството. Нарушението е квалифицирано като нередност по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности – приложени дискриминационни критерии при минимално ниво на конкуренция (получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор). Определеният процентен показател е 5 %.

2. По т. 1.2 – „Изпълнител, който не отговаря на всички изисквания на възложителя“. Органът е приел, че техническото предложение на „Инфра Експерт“ АД съдържа четири несъответствия: на стр. 55 от Плана за изпълнение е предвиден превантивен мониторинг на пътни принадлежности, изрично изключени от предмета; на стр. 97 е предвидено уведомяване на „постоянните комисии за защита на населението при бедствия, аварии и катастрофи към областните и общинските

администрации“; на стр. 131 е посочена проверка за съответствие с „обследването за енергийна ефективност“; на стр. 134 са споменати „автовишки“. Въпреки това предложението не е отстранено. Органът е приел и неравно третиране спрямо отстранения „Трейс груп холд“ АД. В мотивите нарушението е определено като нарушение на чл. 107, т. 2, б. „а“ във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОП. В т. 2 от разпоредителната част и в раздел II от мотивите („По отношение нарушението по т. 2.2“) обаче е посочен чл. 107, т. 1 ЗОП във връзка с чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОП. Нарушението е квалифицирано като нередност по т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, с процентен показател 25 %.

На основание чл. 7 от Наредбата, тъй като нередностите засягат едни и същи разходи, органът е определил обща финансова корекция в размер на по-високия процентен показател – 25 %. Корекцията е изчислена върху всички допустими разходи по Договор № 93-ОП21-14/204/17.08.2023 г. в размер на 5 018 626,34 евро с ДДС и възлиза на 1 254 656,59 евро. Като дата на нарушението е посочена 19.03.2021 г. – датата на публикуване на решението за откриване на процедурата.

Решението е изпратено на бенефициента чрез ИСУН на 27.05.2026 г. Жалбата е подадена чрез органа с вх. № 99-00-6-203(12)/04.06.2026 г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресата на акта, който има правен интерес от оспорването, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол по силата на чл. 73, ал. 4 ЗУСЕФСУ. Подадена е в 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, считано от съобщаването на акта по реда на чл. 26, ал. 1 ЗУСЕФСУ чрез ИСУН на 27.05.2026 г.

Решението е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 73, ал. 1 във връзка с чл. 9, ал. 5 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган. Със Заповед № РД-02-14-1948/21.05.2026 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството заместник-министър Д. Г. е определена за ръководител на УО на ОПРР 2014–2020 г., с правомощие да издава индивидуални административни актове по ЗУСЕФСУ.

Актът е в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за издаването си по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Посочени са нарушените разпоредби от правото на Съюза и от националното право, квалификацията на нередностите и начинът на определяне на размера на корекцията. Спазено е изискването на чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ – бенефициентът е уведомен и е подал възражение, което е обсъдено в решението. Не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ финансовата подкрепа може да бъде отменена изцяло или частично чрез финансова корекция при нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта от закона, извършено чрез действие или бездействие на бенефициента, което има или би могло да има за последица нанасянето на вреда на средствата от ЕФСУ. Нередността по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 има три кумулативни елемента: нарушение на правото на Съюза или на националното право; действие или бездействие на икономически оператор; вреда или възможност за вреда за бюджета на Съюза. Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК в тежест на органа е да докаже фактите, обосноваващи всеки от елементите на нередността. Органът е длъжен и да посочи точно нарушената разпоредба и приложимата хипотеза от Приложение № 1 към Наредбата (в този смисъл Решение № 6163/04.06.2026 г. по адм. д. № 4462/2026 г. на ВАС, VII о.).

По установеното от УО нарушение № 1 – „Ограничително изискване“(ограничителен критерий за подбор):

Съгласно чл. 59, ал. 2 ЗОП възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Поставените критерии трябва да съответстват на предмета, стойността, обема и сложността на поръчката. Съгласно чл. 2, ал. 2 ЗОП при възлагането на обществени поръчки възложителите нямат право да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти. Безспорно е, че определянето на критериите за подбор е в оперативната самостоятелност на възложителя. Тази самостоятелност обаче е ограничена от посочените норми. Съдебният контрол обхваща именно преценката дали изискването е необходимо и съразмерно с оглед на предмета на поръчката.

Съдът намира, че поставеното изискване е ограничително. Възложителят не е определил сходния опит чрез признаци, свързани с естеството на строителните дейности или с техническите характеристики на обектите – клас и категория на улицата, вид на настилката и пътната конструкция, натоварване, интензивност на трафика, обем или стойност на изпълнените работи. Вместо това е използван признак, външен за самото строителство – броят на жителите на града, в който е изпълнен обектът. Една и съща по технически характеристики улица (например първостепенна градска магистрала или главна улица с интензивен трафик и плътна подземна инфраструктура) може да се намира в град с население под 150 000 жители. Строителят, изпълнил я, е придобил опит, напълно съпоставим с изискуемия, но е лишен от възможност да участва в процедурата. Обратно, опит, придобит при текущо поддържане на второстепенна улица с ниска натовареност в град с население над 150 000 жители, формално удовлетворява изискването. Така критерият нито гарантира наличието на релевантния опит, нито обхваща всички лица, които разполагат с него.

Изискването не може да се тълкува като алтернативно – в смисъл, че опитът може да бъде доказан и само с пътища от общинската мрежа или с обекти с еквивалентни характеристики. Съюзът „и“ между „улици от градска улична мрежа на градове с население над 150 000 жители“ и „пътища най-малко от общинска пътна мрежа“ сочи кумулативно изискване. Комисията на възложителя също е проверявала изпълнението на всеки от двата елемента поотделно, видно от протоколите от работата ѝ. Затова опитът, придобит изцяло в населени места с по-малко от 150 000 жители, не удовлетворява критерия.

О. характер се потвърждава от вътрешното противоречие в самото изискване. За опит, придобит извън страната, възложителят е приел за достатъчно изпълнението на улична мрежа и пътища „с еквивалентни характеристики“, т.е. е използвал технически, а не демографски признак. За опит, придобит в страната, такава възможност не е предвидена, а е изискан опит само в един от четирите български града с население над 150 000 жители – С., П., В. и Б.. Това поставя в по-неблагоприятно положение стопанските субекти с опит, придобит в останалите градове на страната, спрямо тези с опит, придобит в чужбина при еквивалентни технически условия. Доводите на жалбоподателя за спецификата на работа в голям град – временна организация на движението, координация с експлоатационни дружества, логистика в ограничено пространство – сочат именно технически и организационни характеристики. Тях възложителят е могъл да изведе пряко като изискване към сходния опит. Позоваването на Наредба № РД-02-20-2 от 20.12.2017 г. не променя този извод, тъй като, както правилно е посочил органът, тя не съдържа специфични изисквания към улиците в градове с население над 150 000 жители.

Неоснователен е доводът, че подаването на четири оферти изключва ограничителния ефект. Ограничителното изискване има разубеждаващ ефект спрямо потенциалните участници, които са се отказали от участие поради несъответствие с него. Техният брой

не може да бъде установен, а обстоятелството, че определен брой лица все пак са участвали, не доказва, че конкуренцията не е била засегната. В този смисъл е последователната практика на ВАС при констатирани необосновано ограничителни изисквания за опит, свързани не със сходството на дейностите, а с допълнителни, несъществени за изпълнението признаци (Решение № 9597/14.07.2020 г. по адм. д. № 3885/2020 г. на ВАС, VII о.; Решение № 9197/29.09.2026 г. по адм. д. № 6862/2026 г. на ВАС, VII о.; Решение № 10627/27.10.2026 г. по адм. д. № 8373/2026 г. на ВАС, VII о.).
Налице е и третият елемент на нередността. Не се изисква органът да докаже настъпила вреда с конкретно финансово изражение. Достатъчно е да не може да се изключи възможността нарушението да има отражение върху бюджета на съответния фонд (решение на Съда на ЕС от 14.07.2016 г. по дело C-406/14, Wrociaw – Miasto na prawach powiatu, т. 45; решение от 21.12.2011 г. по дело C-465/10, Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre). О. критерий за подбор стеснява кръга на потенциалните участници и с това възможността за избор на икономически най-изгодната оферта. Това поражда потенциална вреда за бюджета на Съюза, която по естеството си не може да бъде количествено определена. Поради това правилно е приложен пропорционалният метод по чл. 5 от Наредбата.
Не променя този извод и обстоятелството, че при извършената през 2024 г. проверка на процедурата УО на ОПРР е приел критериите за подбор за законосъобразни. Предходната проверка не поражда за бенефициента защитено правно очакване, че нарушения няма да бъдат установени. Тя не препятства управляващия орган да определи финансова корекция за нарушение, установено впоследствие, включително при одит. Съдебният контрол по чл. 168, ал. 1 АПК е за законосъобразността на оспорения акт към датата на издаването му, независимо от предходните становища на органа. Същото важи и за изразеното от УО в хода на одита несъгласие с констатацията на Одитния орган.
Предвид изложеното, съдът счита, че правилно е определено нарушение № 1 - „Ограничително изискване“, като същото правилно е квалифицирано като нередност по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, тъй като по обособена позиция № 2 са подадени четири оферти и е налице минимално ниво на конкуренция. За тази нередност е предвиден и правилно е определен процентен показател от 5 %.
Във връзка с установеното нарушение № 2 – избран изпълнител, който не отговаря на изискванията на възложителя, съдът счита следното:
Нередността по т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата е налице, когато критериите за подбор или техническите спецификации са променени след отварянето на офертите или са приложени неправилно, в резултат на което за изпълнител е определен участник, който не отговаря на тях. Съответното нарушение на ЗОП е по чл. 107, т. 2, б. „а“ ЗОП: възложителят не отстранява участник, представил оферта, която не отговаря на предварително обявените условия на поръчката. Нормативно установен елемент от състава на тази нередност е несъответствието на офертата на избрания изпълнител с конкретно предварително обявено условие на възложителя. Това несъответствие трябва да бъде установено от органа и не може да се презюмира (в този смисъл относно елементите на нередността по т. 14 – Решение № 404/15.01.2026 г. по адм. д. № 11415/2025 г. на ВАС, VII о.; относно надлежно установеното нарушение по чл. 107, т. 2, б. „а“ ЗОП – Решение № 6417/11.06.2026 г. по адм. д. № 4159/2026 г. на ВАС, VII о.).
В случая органът не е доказал, че техническото предложение на „Инфра Експерт“ АД не

отговаря на предварително обявено условие на възложителя. Нито една от четирите констатации не установява неизпълнение на минимално изискване към техническото предложение или противоречие с техническата спецификация. Всички се отнасят до допълнителни текстове, които са извън предмета на поръчката или са неотносими към него:
Включването на пътните принадлежности в обхвата на превантивния мониторинг (стр. 55 от Плана) не означава, че участникът е предложил да изпълнява ремонт и поддържане на тези елементи, които документацията изключва от предмета. Наблюдението на състоянието им при обхождане на обекта не противоречи на условие на възложителя. Органът не е посочил изискване, което забранява мониторинга им. Предметът на договора се определя от техническата спецификация, а не от допълнителните ангажименти на участника. Поради това тези текстове не водят до изменение на предмета и не засягат изпълнението на поръчката.
Посочването на несъществуващи към момента „постоянни комисии“ (стр. 97 от Плана), позоваването на „обследване за енергийна ефективност“ (стр. 131) и споменаването на автовишки (стр. 134) представляват неточни или неотносими формулировки в обемно техническо предложение. Те не засягат нито един от елементите, които възложителят е поставил като минимални изисквания. Документацията изрично допуска участниците да предлагат допълнителна механизация по своя преценка. Съдът съобразява изискването в раздел IV от документацията техническото предложение да е съобразено със спецификата на поръчката и да не съдържа мерки от общ характер. Това изискване обаче е насочено към съдържанието на задължителните елементи на работната програма. То не може да се тълкува в смисъл, че всяка неотносима формулировка, без значение за предложения начин на изпълнение, е основание за отстраняване. Органът не е обосновал как посочените текстове водят до несъответствие на предложението с конкретно минимално изискване.
Освен това отговорът на органа на възражението на бенефициента по констатациите на стр. 131 и стр. 134 е довод, че възложителят „не е указал кои нередовности в офертата на участника се преценяват като съществени и кои не“. Този довод не подкрепя извода на органа, а го опровергава. Щом документацията не определя като основание за отстраняване всяка неотносима формулировка, основание за отстраняване по чл. 107, т. 2, б. „а“ ЗОП има само при несъответствие с конкретно обявено условие. Т. несъответствие органът не е посочил. В същия смисъл е и становището, изразено от самия УО на ОПРР в писмото му до Одитния орган от 20.01.2026 г. Там УО е приел, че две от четирите формулировки не съставляват несъответствие, а другите две са несъществени технически пропуски, които не засягат съответствието на предложението с техническата спецификация. Съдът съобразява и това, че части от мотивите на оспорения акт възпроизвеждат дословно одитния доклад, включително с позоваване на тезата на „УО“ като на насрещна страна (напр. „както твърди УО“; „не гарантира твърдяното от УО обстоятелство“). Това сочи, че органът не е направил собствена преценка на фактите, каквато изисква чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ, а е възприел констатациите на Одитния орган, без да обсъди собствените си противоположни изводи по същите въпроси.
Неоснователен е и изводът за неравно третиране. Принципът за равнопоставеност по чл. 2, ал. 1, т. 1 ЗОП изисква сходните положения да се третират еднакво. Видно от Протокол № 3, „Трейс груп холд“ АД е отстранено на първо място поради неизпълнение

на минималните изисквания към техническото предложение. Методът за превантивен мониторинг е представен обобщено, без основните характеристики, изисквани от документацията – честота на наблюдение, обект на наблюдение и периодичност на докладване. Не са посочени и срокове за реакция при констатирани повреди, въпреки че документацията определя максимално допустим срок за реакция от 24 часа и за отстраняване от 72 часа и изисква обосноваването им. Тези несъответствия сами по себе си са достатъчно основание за отстраняване и нямат аналог в предложението на избрания изпълнител. Положенията на двамата участници не са сходни, поради което различното им третиране не е нарушение. Освен това дори да се приеме, че комисията е приложила по-строг подход към неотносимите текстове в офертата на отстранения участник, това не прави офертата на избрания изпълнител несъответстваща на условията на поръчката. Именно това несъответствие е елемент от състава на нередността по т. 14.

Отделно от това, правното основание на нарушение № 2 е посочено противоречиво. В мотивите е посочен чл. 107, т. 2, б. „а“ ЗОП (неотговаряне на офертата на предварително обявените условия). В разпоредителната част и в раздел II от мотивите е посочен чл. 107, т. 1 ЗОП, който се отнася до неотговаряне на критериите за подбор или неизпълнение на друго условие от обявлението или документацията. Нормите съдържат различни основания за отстраняване. Органът е длъжен да посочи точно коя разпоредба от националното право е нарушена (чл. 70, ал. 1 ЗУСЕФСУ; в този смисъл Решение № 6163/04.06.2026 г. по адм. д. № 4462/2026 г. на ВАС, VII о.). Противоречието между мотивите и разпоредителната част по този въпрос препятства преценката за кое точно нарушение е определена корекцията и представлява самостоятелно основание за отмяна по чл. 146, т. 2 АПК.

Поради липсата на нарушение като първи елемент от състава на нередността не е необходимо да се обсъждат останалите ѝ елементи. Решението в частта по нарушение № 2 е постановено в противоречие с материалния закон и при неспазване на изискванията към формата на акта.

По отношение на размера на финансовата корекция - съгласно чл. 7 от Наредбата при констатирани нередности, засягащи едни и същи разходи, процентът на финансовите корекции не се натрупва, а се прилага най-високият. Определеният с оспорения акт процентен показател от 25 % е обусловен от квалификацията на нарушение № 2 по т. 14 от Приложение № 1. Тъй като това нарушение не е установено, законосъобразната финансова корекция се определя само от нарушение № 1, за което самият орган е определил процентен показател от 5 %. Върху допустимите разходи по Договор № 93-ОП21-14/204/17.08.2023 г. в размер на 5 018 626,34 евро с ДДС тази корекция възлиза на 250 931,32 евро. Поради това решението следва да бъде отменено в частта, в която е определена финансова корекция над 5 %. В останалата част жалбата следва да бъде отхвърлена.

С частичната отмяна съдът не определя сам размера на финансовата корекция и не замества преценката на органа. Определянето на финансовата корекция по основание и размер е от компетентността на ръководителя на управляващия орган (чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ). Съдът проверява законосъобразността на определения процент и не може да преквалифицира нарушението или сам да намали корекцията, когато Наредбата предоставя на органа преценка според тежестта на нарушението. В случая обаче органът сам е индивидуализирал финансовата корекция за всяко от двете нарушения – 5

% за нарушението по т. 1.1 и 25 % за нарушението по т. 1.2. Едва след това, на основание чл. 7 от Наредбата, е определил обща корекция в размер на по-високия процентен показател. Освен това процентният показател по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 е фиксиран и не предполага преценка за намаляването му. Поради това, когато не е осъществена нередността, за която е определен най-високият процентен показател, актът следва да бъде отменен в частта над процентния показател, определен от органа за установеното нарушение (чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК). Така в сила остава финансовата корекция, определена от самия орган за доказаната нередност, без съдът да упражнява правомощие, предоставено на органа.

С оглед изхода на спора и своевременно направените искания разноски се дължат на всяка от страните съразмерно с уважената, съответно отхвърлената част от жалбата (чл. 143, ал. 1 и ал. 4 АПК във връзка с чл. 144 АПК и чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК). Юрисконсултското възнаграждение на двете страни следва да се определи по чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, с оглед фактическата и правна сложност на делото – в размер на 102.26 евро за всяка от страните. Жалбата е уважена за 80 % от материалния интерес и е отхвърлена за 20 %. Поради това на жалбоподателя се дължат 80 % от направените разноски – 777,17 евро (юрисконсултско възнаграждение и внесена държавна такса), а на ответника – 20 % от юрисконсултското възнаграждение, т.е. 20,45 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 57 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ[ЕИК], Решение № РД-02-14-1975/27.05.2026 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г. в частта, в която е определена финансова корекция над 5 % от допустимите разходи по Договор № 93-ОП21-14/204/17.08.2023 г. към Рамково споразумение № 93-ОП21-14(89)/03.11.2021 г. с изпълнител „Инфра Експерт“ АД, т.е. за сумата от 1 003 725,27 евро – разликата над 250 931,32 евро до 1 254 656,59 евро.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ разноски по делото в размер на 777,17 евро, съразмерно с уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Министерството на регионалното развитие и благоустройството юрисконсултско възнаграждение в размер на 20,45 евро, съразмерно с отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.